

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, jud. Țurcan Olesea
Dosar nr.3a-1646/19
2-18179020-02-3a-02122019

DECIZIE

25 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

Instanța compusă din:

Președintele completului
Judecătorii
Grefier

Anatolie Minciuna
Ecaterina Palanciuc și Veronica Negru
Marina Samatiuc

examinînd în ședință de judecată publică, cererea de apel depusă de Consiliul Concurenței, împotriva hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 16 august 2019, în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de „Universal Instal” SRL prin intermediul avocatului Daniel Martin către Consiliul Concurenței al Republicii Moldova cu privire la anulare în parte a actului administrativ, a deciziei nr. DA-2/18-9 din 28.06.2018,

C O N S T A T Ă :

Circumstanțele cauzei:

La data de 08.08.2018 „Universal Instal” SRL, prin intermediul avocatului Daniel Martin, s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată în vederea anulării în parte a Deciziei nr. DA/18-49 din 28 iunie 2018, prin care Consiliul Concurenței a dispus, între altele, constatarea încălcării prevederilor art. 5 alin. (3) lit. d) din Legea concurenței nr. 183 din 11.07.2012 de către „Barzine-Cons”SRL, „Regal-Rent”SRL și „Universal Instal” SRL, și aplicarea față de reclamant a unei amenzi în mărime de 516.352,24 lei, reprezentând 4% din cifra totală de afaceri realizată în anul 2017.

În argumentarea cererii de chemare în judecată, s-a relatat că, la data de ***** a avut loc licitația nr. ***** privind achiziționarea lucrărilor de construcție a stației de epurare din s. Drăgușenii Noi inițiată de Primăria satului Drăgușenii Noi, raionul Hîncești, la care au participat următoarele întreprinderi „Barzine-Cons”SRL, „Regal-Rent”SRL și „Universal Instal” SRL, iar, conform dării de seamă a autorității contractante, Primăria satului Drăgușenii Noi, raionul Hîncești din 23 decembrie 2016, a fost desemnată câștigătoare oferta întreprinderii „Barzine-Cons” SRL.

A mai comunicat reprezentantul reclamantului, că la 25.01.2018, Consiliul Concurenței a emis Dispoziția nr.***** de inițiere cu privire la semnele încălcării prevederilor art. 5 din Legea concurenței nr. 183 din 11.07.2012 de către întreprinderile participante în cadrul licitației publice nr.613/16 din 29.11.2016 privind achiziționarea lucrărilor de construcție a sistemului de canalizare și a stației de epurare din s. Zăicana, r-nul Criuleni, licitației publice nr.***** din ***** privind achiziționarea lucrărilor de construcție a stației de epurare din s. Drăgușenii Noi, r-nul Hâncești, licitației publice nr.***** din ***** privind achiziționarea lucrărilor de construcție a stației de epurare din s. Tântăreni, r-nul Anenii Noi.

În contextul circumstanțelor de fapt relatate, s-a menționat că reclamantul a participat doar la una din licitațiile enumerate mai sus, și anume la licitația nr.***** organizată în com. Drăgușenii Noi, r. Hâncești și sub nici o formă, nu a participat la celelalte două licitații care au format obiectul investigației inițiate prin Dispoziția nr.***** din 24.01.2018.

La data de 06.04.2018 Consiliul Concurenței a transmis reclamantului raportul de investigație aferent cazului inițiat prin Dispoziția nr.***** din 24.01.2018 pentru observații. Iar, în termenul stabilit, la 22.05.2018, reclamantul a prezentat observațiile sale la Raportul de investigație, exprimându-și dezacordul său față de constatările conținute în Raport și cu privire la lipsa de temeinicie a presupusei încălcări.

La data de 09.07.2018 reclamantul a recepționat Decizia contestată.

Afirmă reprezentantul reclamantului, că Decizia Contestată este ilegală în fond, fiind emisă contrar prevederilor legii, și anume contrar art. 52 din Legea concurenței, art. 32 din Regulamentul privind evaluarea acordurilor orizontale anticoncurențiale și a actelor normative în vigoare care reglementează modul de formare a prețurilor pentru lucrările de construcții finanțate din bugetul public.

În acest context, susține că, constatările pârâtului cu privire la preținsele fapte săvârșite de reclamant, conținute în pct. 3.1 - 3.6 din Decizia Contestată și care se rezumă la faptul că participanții la licitație au ofertat prețuri identice pentru 495 poziții din 501 poziții în total, ceea ce constituie 98.80% din totalul pozițiilor incluse conform caietului de sarcini, reprezintă o concluzie ce se bazează pe o analiză superficială a specificului pieței lucrărilor de construcții finanțate din bugetul public.

Susține că, pârâtul nu a analizat și nu a dat nici o apreciere reglementărilor naționale privind formarea prețurilor pentru lucrările de construcție finanțate din bugetul public în Republica Moldova, în virtutea cărora, întreprinderile care execută lucrări de construcție finanțate din bugetul public au o libertate limitată de a concura la preț, iar în devizele locale pot exista poziții cu costuri similare. Astfel, pârâtul nu a ținut cont de Legea privind calitatea în construcții nr. 721 din*****.02.1996, Legea nr. 131 din 03.07.2015 privind achizițiile publice,

Hotărârea Guvernului nr. 669 din 27.05.2016 cu privire la aprobarea Regulamentului privind achizițiile publice de lucrări, Documentele normative NCM L01.01-2012 Reguli de determinare a valorii obiectivelor de construcții și CP L01.01-2012 Instrucțiuni privind întocmirea devizelor pentru lucrările de construcții montaj prin metoda de resurse, Scrisoarea de informare a Ministerul Dezvoltării Regionale și Construcțiilor cu privire la determinarea valorii obiectelor de construcții începând cu 1 mai 2016 nr. 05-1149 din 13.05.2016.

În susținerea argumentului invocat s-a menționat prevederile art.5.3.1, 7.1, 7.9, 8.1, 8.5 al NCM L01.01-2012 Reguli de determinare a valorii obiectivelor de construcții și prevederile art.4.3.2.4 din CP L01.01-2012 Instrucțiuni privind întocmirea devizelor pentru lucrările de construcții montaj prin metoda de resurse, care includ limitări și condiții specifice pieței, fapt care determină situația în care pozițiile în ofertele de participare care includ prețuri pentru rubricile manoperă, materiale și utilaje la devizele locale de cheltuieli pot coincide la diferiți participanți la licitație.

Suplimentar, s-a mai indicat la acest aspect că, la elaborarea devizelor locale pentru oferta de participare la Licitația nr. ***** din 9.12.2016, reclamantul s-a ghidat de limitările prevăzute de Informația Ministerului Dezvoltării Regionale și Construcțiilor nr. 05-1149 din 13.05.2016. Această informație a fost accesibilă și obligatorie tuturor întreprinderilor, inclusiv celorlalți participanți la licitația nr. ***** din *****, fapt ce poate explica coincidența cheltuielilor pentru manoperă în devizele locale.

Totodată, coincidența costurilor pentru materiale în devizele locale poate fi determinată de numărul limitat de furnizori de materiale pe teritoriul Republicii Moldova care acceptă livrări cu grație la plata mărfurilor, astfel că nu poate fi exclus că participanții la licitația nr. ***** din ***** intenționau să se aprovizioneze de la aceiași furnizori, ținând cont de cerințele expuse de Autoritatea Contractantă în caietul de sarcini referitor la cantitățile, tipurile de materiale și resurse.

Deși piața lucrărilor de construcții finanțate din bugetul public nu este o piață cu reglementări stricte a prețurilor, totuși, în contextul prevederilor citate în cererea de chemare în judecată și având în vedere că actele care reglementează domeniul concret al pieței specifice în care acționează profesioniștii și care cunosc și au acces la aceste reglementări care stabilesc prețuri de recomandare, coincidența de preț nu doar nu este exclusă, dar și explicabilă. Prin urmare, susține că pentru a constata că existența unor prețuri similare la unele poziții, fie chiar și majoritatea, reprezintă un acord anticoncurențial, nu este suficientă doar simpla constatare a respectivei coincidențe.

De asemenea, s-a menționat că, în mod inexplicabil, pârâțul a constatat că reclamantul a participat la două licitații, nr. ***** din ***** și nr. ***** din

*****, deși în realitate reclamantul nu a participat la licitația nr. ***** din *****.

În concluzie, afirmă reprezentantul reclamantului, că Consiliul Concurenței a constatat existența unui acord anticoncurențial prin oferta trucată sub forma de schimb de informații strategice la care ar fi participat reclamantul, bazându-se doar pe presupuneri și insinuări, fără a analiza cadrul economic și juridic în care a fost realizat presupusul acord, fapt ce contravine art. 52 din Legea concurenței și art. 32 din Regulamentul privind evaluarea acordurilor orizontale anticoncurențiale. Or, susține că reglementările, precum și argumentele invocate, demonstrează îndubitabil că statuarea tăcută de pârât în raport cu coincidența de prețuri, ca fiind o dovadă a acordului anticoncurențial dintre participanții la Licitația ***** din ***** , este lipsită de substrat factologic și legal, coincidența de prețuri în sine nereprezentând o dovadă suficientă a înțelegerilor de cartel, fiind necesare probe suplimentare directe sau indirecte, în dependență de specificul pieței relevante.

Totodată, decizia contestată încalcă dreptul reclamantului la un proces echitabil datorită caracterului confuz al Raportului de investigație și a Deciziei Contestate, întrucât raportul de investigație care a stat la baza adoptării Deciziei Contestate nu conținea toate elementele obligatorii prevăzute de art. 59 alin.(1) din Legea concurenței, iar cele existente în Raport au fost descrise insuficient, confuz, lipsind legătura logică și coerență între faptele care se pretinde a fi constatate și concluziile formulate.

Astfel la acest aspect indică că, în raportul de investigație și în decizia contestată nu este clar cum pârâtul a definit piața relevantă, ca fiind „lucrările de construcție a stației de epurare din s. Drăgușenii Noi, r. Hâncești” (piața relevantă a produsului) din „întreg teritoriul Republicii Moldova” (piața relevantă geografică). De asemenea că, în textul Raportului de Investigație, precum și a Deciziei contestate nu se identifică nici o descriere a criteriilor și elementelor probatorii care au fost utilizate la definirea pieței relevante, fapt care contravine art. 29 alin. (2) din Legea concurenței.

Totodată că, reclamantul nu dispune o claritate asupra probelor care au stat la baza concluziilor făcute în Raportul de investigație și, ulterior în Decizie. Or, pârâtul nu a adus nici o probă directă sau indirectă în susținerea poziției sale, eronate de altfel, că a existat un acord anticoncurențial sub formă de ofertă trucată prin schimb de informație strategică, cu excepția coincidenței parțiale a prețurilor oferite la mai multe poziții.

Mai susține reclamantul, că dreptul acestuia la apărare i-a fost lezat de pîrît prin faptul că, a fost lipsit de posibilitatea de a prezenta observațiile sale asupra criteriilor care au stat la baza individualizării pedepsei aplicate. Or, conform art. 59 alin. (1) din Legea concurenței, raportul de investigație va conține, între altele, propunerile raportorului în urma finalizării investigației. Astfel, menționează că, contrar celor stabilite, în Raportul de Investigație nu au fost stabilite criteriile care

au stat la baza individualizării amenzii aplicate reclamantului.

Raportul de investigație, precum și Decizia Contestată nu conține nici o argumentare a aplicării de către pârât față de reclamant a mărimii maxime din nivelul de bază a amenzii, prevăzut de art. 72 alin. (2) lit. c) din Legea concurenței, de 4% în condițiile în care Legea oferă posibilitatea aplicării limitelor de la 2% la 4%.

Astfel, indică că datorită faptului că Raportul de investigație nu conținea nici un criteriu după care ulterior a fost individualizată amenda față de reclamant, acesta a fost lipsit de posibilitatea de a prezenta observații asupra criteriilor de individualizare a amenzii, asupra existenței circumstanțelor atenuante, precum și a fost lipsit de posibilitatea de a exercita dreptul de a solicita reducerea mărimii amenzii în conformitate cu art. 74 din Legea Concurenței. Iar, explicațiile reprezentantului pârâtului precum că cuantumul amenzii o determină Plenul Consiliului Concurenței și nu se reflectă în raport, nu justifică și nu exonerează pârâtul de obligația legală de a identifica clar criteriile de determinare a mărimii amenzii.

A menționat de asemenea reclamantul că, prin Decizia contestată se încalcă principiul achitabilității (proporționalității) în raporturile dintre stat și întreprindere. Or, conform art. 15 din Legea cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător, activitatea autorității administrației publice și/sau altă instituție abilitată prin lege cu funcții de reglementare și de control în relațiile cu întreprinzătorii trebuie să fie proporțională asigurării intereselor societății și protecției drepturilor întreprinzătorilor. Autoritățile administrației publice nu vor întreprinde acțiuni în exces necesităților atingerii scopurilor societății. Iar, art. 16 lit. c) din Legea cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător cere organelor de control să aplice principiul tratării dubiilor apărute la aplicarea legislației în favoarea întreprinzătorului însă, susține că din Decizia contestată se poate observa că pârâtul a făcut o investigație superficială a cazului, nu a ținut cont de reglementările specifice aplicabile la formarea prețurilor pentru lucrările de construcție, nu a aplicat normele care trebuia să fie aplicate, nu a invocat probe pertinente care ar demonstra implicarea reclamantului la vre-un acord anticoncurențial, iar concluziile sale sunt bazate doar pe presupuneri și insinuări.

Poziția instanței de fond:

Prin hotărîrea Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 16 august 2019, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de „Universal Instal” SRL prin intermediul avocatului Daniel Martin către Consiliul Concurenței al Republicii Moldova privind anularea, în parte, a deciziei nr. DA-2/18-9 din 28.06.2018 și s-a anulat în parte Decizia Consiliul Concurenței nr. DA-2/18-9 din 28.06.2018 și

anume pct. 2, 8 și 10, ce se referă la reclamantul „Universal Instal” SRL.

Solicitarea apelantului:

La data de 13 septembrie 2019 Consiliul Concurenței a contestat cu apel hotărârea primei instanțe, solicitând admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Termenul de declarare a apelului :

Conform art.231 din Codul administrativ, hotărârile judecătoriale adoptate în contenciosul administrativ pot fi contestate cu apel. Pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Potrivit art.232 alin.(1) din Codul administrativ, apelul se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Din materialele pricinii urmează că, hotărârea contestată a fost pronunțată la data de 16 august 2019 (f.d.79-91), iar cererea de apel a fost înregistrată la data de 13 septembrie 2019 (f.d.77), fapt care denotă că apelul a fost declarat în termenul prevăzut de lege.

Argumentele părților :

În motivarea apelului declarat apelantul a indicat că, extrasele din cutia poștală electronică a întreprinderii „Barzine-Cons” SRL dovedesc comunicarea sumei garanției bancare a întreprinderii „Universal Instal” SRL care a fost depusă ulterior de către aceasta, odată cu oferta de participare la licitația publică nr. ***** din ***** organizată și desfășurată de Primăria s. Drăgușenii Noi, r. Hîncești.

Astfel, afirmația instanței precum că nu există probe în sensul că e-mailurile au fost primite efectiv și avute în vedere de către reclamanta SRL „Universal Instal” consideră că sunt eronate.

Invocă că, în decizia nr. DA-2/18-49 din 28 iunie 2018, Plenul Consiliului Concurenței a constatat că întreprinderile „Barzine-Cons” SRL, „Valenscor-Design” SRL și „Universal Instal” SRL, au oferit prețuri identice pentru rubricile „manoperă” „materiale” și „utilaje” în proporție de 98,80% din totalul prețurilor propuse pentru fiecare poziție propusă.

Cu referire la stabilirea prețurilor de către întreprinderi la rubricile „manoperă” conform reglementărilor invocate de instanța de fond:

Conform pct. 4.3.2.4 lit. a) din Codul practic în construcții „instrucțiuni privind întocmirea devizelor pentru lucrările de construcții-montaj prin metoda de resurse” CP L.01.01-2012, valoarea 1 h-om se determină pornind de la salariul lunar mediu al unui muncitor constructor dintr-o întreprindere de antrepriză sau de

la salariul acceptat (pus de acord cu beneficiarul) în structura prețului contractual pentru execuția unui obiectiv concret având structura corespunzătoare pct. 20 b) S.N.C 11 — Contractele de construcții.

Determinarea salariului mediu al muncitorilor se poate face diferențiat, pe profesii și categorii, prevăzute în norme.

La elaborarea documentației de proiect și deviz, de licitație la comanda investitorului (beneficiarului) în devizele investitorilor cheltuielile pentru salarizare se recomandă să se determine pornind de la salariul mediu lunar în ramura — Construcții, fixat trimestrial de către Biroul Național de Statistică și anunțat în scrisorile informative de către Organul Național de Dirijare în Construcții în formă de indice a salariului mediu orar al muncitorilor- constructorilor.

În această ordine de idei accentuează, că la determinarea prețului pentru fiecare poziție din rubrica „manoperă” legiuitorul recomandă ca cheltuielile pentru salarizare să se determine pornind de la salariul mediu lunar în ramura „construcții”, nicidecum, legislația nu restricționează întreprinderile să își stabilească un alt preț decât cel orientativ determinat de Organul Național de Dirijare în Construcții, ba din contra, legislația asigură ca salariul muncitorilor în construcții să nu fie mai mic decât media stabilită și fixată în modul indicat.

Totodată, normele legale menționate prevăd că, Valoarea 1 h-om se determină pornind de la salariul lunar mediu al unui muncitor constructor dintr-o întreprindere, iar determinarea salariului mediu al muncitorilor se poate face diferențiat, pe profesii și categorii, prevăzute în norme.

Consideră că la acest capitol instanța de fond a interpretat greșit textul normei citate supra, întrucât prin acesta, nicidecum nu se limitează dreptul întreprinderilor de a-și stabili prețuri liber și în conformitate cu normele concurențiale stabilite de Constituția RM la art. 126 și de Legea concurenței nr. 183/2012.

La rubricile „materiale” (materiale de construcții, de ex: nisip, piatră spartă, bară de lemn, lemne de foc de rășinoase (deșeuri), beton, scoabe din oțel pentru construcții, vopsea, ș.a.) întreprinderile „Barzine-Cons” SRL, „Valenscor- Design” SRL și „Universal Instal” SRL au ofertat prețuri identice în proporție de ***** invocând că această coincidență de prețuri se datorează faptului că pe piața Republicii Moldova există puțini furnizori în acest domeniu, iar întreprinderile, probabil, se aprovizionează de la aceiași furnizori.

Menționează faptul că, la solicitarea Consiliului Concurenței de a prezenta lista furnizorilor de la care se aprovizionează întreprinderile sus numite, cele din urmă au refuzat să ofere un răspuns la care să fie anexate și probele de rigoare a faptului declarat.

Tot la acest capitol, face trimitere la prevederile pct. 4.3.2.4 lit. c) din Codul practic în construcții „instrucțiuni privind întocmirea devizelor pentru lucrările de

construcții-montaj prin metoda de resurse” CP L.01.01-2012, care prevede: Valoarea resurselor materiale se determină pornind de la informația pe care o deține alcătuitorul privind prețurile pentru acest tip de cheltuieli. Pentru întreprinderile de antrepriză acestea sînt datele medii privind valoarea efectivă a materialelor, elementelor și articolelor (ținând cont de cheltuielile pentru transport pînă la depozitele obiectivului, inclusiv pentru lucrările de încărcare - descărcare și de cheltuielile pentru achiziționare-depozitare suportate de întreprinderea de antrepriză), care se determină pe baza prețurilor de piață și a tarifelor furnizorilor și pe baza datelor din evidență contabilă. Cheltuielile de transport pot fi determinate luând în calcul datele efective sau cele medii pe unitatea de măsură adoptată pentru materialul transportat (pe m³, t, m² etc.), în procente din valoarea materialelor, pe 1 t-km de încărcătură. Cheltuielile de achiziționare-depozitare se iau în calcul sub formă de procente-norme din valoarea materialelor. Fiecare întreprindere de antrepriză calculează și aprobă pentru sine o normă individuală de cheltuieli pentru achiziționare-depozitare, stabilită pe baza datelor din evidența contabilă. În caz de necesitate normele pot fi revizuite și reaprobat, de regulă, o dată pe an.

Cu referire la stabilirea prețurilor din rubricile „utilaje”, la fel, întreprinderile au oferit prețuri identice.

Invocă că coincidența de preț nu poate fi justificată de reglementări care ar prevedea cota medie ramurală și invocarea existenței unor reglementări care ar prevedea prețul fix al cheltuielilor pentru utilaje, întrucât prețul unui utilaj folosit în proprietate și altul folosit în chirie este total diferit.

Respectiv, constatările instanței de fond consideră că nu corespund circumstanțelor de fapt și contravin reglementărilor expuse.

Atrage atenția apelantul și asupra reglementărilor pct. 4.3.2.4 lit. b) din Codul practic în construcții „instrucțiuni privind întocmirea devizelor pentru lucrările de construcții-montaj prin metoda de resurse” CP L.01.01-2012 care stabilesc: Valoarea 1 h-ut. se determină conform documentului normativ CP L.01.04- 2012. Conform documentului menționat, valoarea 1 h-ut. pe tipuri de utilaje se calculează de către întreprinderile de antrepriză, deținătoare de tehnică de construcții, prin calcularea cheltuielilor (pentru carburanți, lubrifianți, piese de schimb, uzură, salarizarea mecanicilor, deservirea și reamplasarea utilajelor etc.). În documentația de deviz și de licitație elaborată la comanda investitorului (devizul investitorului) valoarea 1 h-ut. pe tipurile de utilaje se adoptă pornind de la informația pe care o deține alcătuitorul privind prețurile pentru acest tip de cheltuieli. De regulă, acestea sînt prețurile medii pentru 1 h-ut. de exploatare pe tipuri de utilaje de construcții pentru localitatea dată, în care se execută construcția. Pentru întreprinderile de antrepriză, care au la bilanț utilaje de construcții, se recomandă să înmagazineze în computer și să țină în stare de lucru borderourile cu datele primare privind valoarea de funcționare a utilajelor de construcții.

Piața serviciilor de construcție a stațiilor de epurare și a sistemului de canalizare este o piață deschisă concurenței, ceea ce presupune lipsa prețurilor reglementate sau lipsa nivelului de rentabilitate sau a profitului reglementat de către stat. Legile invocate de reclamant nu prevăd limitări de prețuri sau prețuri reglementate. Scrisoarea de informare a Ministerului Dezvoltării Regionale și Construcțiilor cu privire la determinarea valorii obiectelor de construcții începând cu 1 mai 2016 nr.05-1149 din 13.05.2016, invocată de reclamant nu stabilește obligativitatea aplicării prețurilor/salariilor identice de către întreprinderile de construcții, ci doar indică că salariul mediu pe oră al muncitorilor-constructori este de 46, 38 lei. Dreptul întreprinderilor de a-și stabili liber și în condiții concurențiale prețul și tarifele la producția fabricată (lucrările și serviciile prestate) este garantat și asigurat de către art. 6 al Legii cu privire la antreprenoriat și întreprinderi nr. 845 din 03.01.1992. Totodată, alin. (2) al art. 126 al Constituției RM, stabilește obligația statului de a asigura libertatea comerțului și activității de întreprinzător, protecția concurenței loiale.... Astfel, orice reglementare ce ar limita activitatea de întreprinzător și implicit stabilirea liberă a prețului, poate fi calificată ca anticoncurențială și ilegală și respectiv nu poate fi aplicabilă.

Consideră că, instanța de fond a constatat eronat că devizul local referitor la licitația publică nr.***** din ***** , este întocmit prin intermediul programului de devize WinCMeTa2000, care conține o bază de date formată din norme de deviz și prețuri de pe piață actuale pentru lucrări de construcții, montaj, reparații, restaurare și punere în funcțiune a mecanismelor, puse în aplicare, începând cu 1 ianuarie 2002 prin ordinele Organului Național de dirijare în Construcții.

În acest sens, considerând relevante, declarațiile administratorului SRL „Universal Instal”, Casco Evgheni, conținute în procesul verbal cu privire la interviu din 27.02.2018, care a afirmat că în devizele locale, prețurile spre ofertare în cadrul procedurilor de achiziții, la rubrica manoperă sunt generate de program, iar la rubrica materiale și utilaje, prețurile se stabilesc în dependență de obiect, indică apelantul că, programul WinCMeTa2000 este un program de întocmire și de calculare a devizelor în construcții. Acest program generează devize, indicatoare și rapoarte în baza datelor introduse manual. Datele pozițiilor pot fi oricând schimbate și completate. Afirmația precum că programul WinCMeTa2000 conține o bază de date formată din norme de deviz și prețuri de pe piață actuale pentru lucrări de construcții, montaj, reparații, restaurare, este profund eronată, or, nu poate un program să stabilească prețurile pieței, oricare ar fi ea.

La fel invocă că Consiliul Concurenței nu deține competența să constate devieri de la caietul de sarcini și încălcări ale Legii privind achizițiile publice nr. 131/2015.

Menționează că, conform prevederilor art. 71 lit. a) din Legea concurenței,

Plenul Consiliului Concurenței are dreptul să aplice, prin decizie, întreprinderilor amenzi în cazul în care, în mod intenționat sau din neglijență, aceste întreprinderi încalcă prevederile art. 5 și 11.

Conform prevederilor art. 72 alin. (1) al Legii concurenței, nivelul de bază al amenzii pentru încălcarea normelor materiale ale legislației concurențiale se determină în funcție de gravitatea și durata faptei, respectiv la caz este determinat că acordul anticoncurențial este unul orizontal de tip cartel dur, având ca obiect trucarea ofertelor și acesta se încadrează în categoria faptelor de gravitate mare, pentru care nivelul de bază al amenzii se stabilește conform art. 72 alin. (3) lit. c) din Legea concurenței, în cuantum de la 2% până la 4%.

Subliniază apelantul că, individualizarea sancțiunilor se face în două etape. Astfel, în prima etapă este stabilit nivelul de bază al amenzii, în funcție de gravitatea și durata faptei săvârșite, iar în etapa a doua sunt aplicate eventualele circumstanțe atenuante sau agravante.

La caz, consideră că, corect și în temeiul legii a determinat nivelul de bază al amenzii de 4% din cifra totală de afaceri a întreprinderii din anul anterior sancționării și a constatat că nu au fost depistate careva circumstanțe atenuante sau agravante ce ar fi putut determina reducerea sau mărirea nivelului de bază al amenzii aplicate. Astfel la stabilirea cuantumului de 4% din cifra totală de afaceri al amenzii, Plenul Consiliului Concurenței nu a depășit pragul maxim de 5% din cifra totală de afaceri prevăzut de alin. (7) al art.73 al Legii concurenței.

La fel menționează că, drepturile la apărare prevăzute de art. 58 al Legii concurenței, au fost garantate pe deplin intimatului. Astfel, prin prezentarea observațiilor asupra Raportului de investigație remis părților la 22 mai 2018 și suplimentar la 22 iunie 2018, acestuia i s-a acordat dreptul de a-și exprima punctul de vedere cu privire la concluziile și propunerile din Raportul menționat. Prin acordarea accesului la dosar reprezentantului intimatului la 08 mai 2018, fapt consemnat în declarația de acces la dosar din 08.05.2018, acesta a beneficiat de dreptul la apărare. Totodată, i s-a asigurat și dreptul la audieri desfășurate la 19 iunie 2018, fapt consemnat prin semnătura reprezentantului Casco Evghenii aplicată în lista participanților.

La fel consideră apelantul că, invocarea prevederilor art. 92 din Legea concurenței nu este relevantă cazului dat, întrucât aceste prevederi reglementează modalitatea de aplicare la politica de clemență, or politica de clemență se aplică la furnizarea voluntară de către întreprinderi a probelor cu privire la acțiunile anticoncurențiale la care a participat întreprinderea, până la inițierea unei investigații de către Consiliul Concurenței sau după inițiere dar când Consiliul Concurenței nu dispune de probe. La caz, consideră că instanța de fond, neîntemeiat a constatat că „Universal Instal” SRL a fost lipsită de dreptul de a putea depune cerere de reducere a amenzii conform art. 92 din Legea concurenței

după remiterea raportului de investigație or, „Universal Instal” SRL, cunoștea că în privința sa a fost inițiată o investigație privind încălcarea Legii concurenței și putea oricând să depună o cerere însoțită de probe prin care să solicite reducerea amenzii.

Sușține că instanța de fond a analizat probatoriul administrat de Consiliul Concurenței selectiv și nu a coroborat întregul probatoriu care a stat la baza constatării încălcării prevederilor art. 5 alin. (3) lit. d) din Legea concurenței nr. 183/2012 de către întreprinderea „Universal Instal” SRL.

Reprezentantul apelantului, angajatul Gabriela Corcimari în ședința de judecată a susținut cererea de apel și a solicitat admiterea apelului din motivele invocate în acesta.

Reprezentantul intimatului, avocatul Daniel Martin în ședința de judecată a solicitat respingerea apelului, cu menținerea hotărârii instanței de fond din motivele indicate desfășurat în referința prezentată în instanța de apel.

Aprecierea instanței de apel:

Audiind reprezentanții părților, studiind materialele dosarului, prin prisma pertinenței și admisibilității, în raport cu argumentele invocate, Completul judiciar al Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău consideră apelul depus în termen, neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea hotărârii primei instanțe din considerentele ce succed.

Prin Legea nr.116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul Administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019.

Conform art.258 alin.(3) Cod administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate pînă la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare pînă la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate rezultă că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate doar a noilor reglementări procedurale. Prin urmare, Completul de contencios administrativ va judeca apelul în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) al Codului administrativ, adică **conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a noilor reglementări procedurale.**

În conformitate cu prevederile art.240 alin.(1) lit.a) din Codul administrativ, examinînd cererea de apel, instanța de apel respinge apelul.

Potrivit art.194 alin.(1) Cod administrativ, în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept.

În conformitate cu prevederile art.231 alin.(2) din Codul administrativ, pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Potrivit art.219 alin.(1) – (3) din Codul administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

Din actele pricinii urmează cu certitudine faptul că, la data de 08.08.2018 „Universal Instal” SRL, prin intermediul avocatului Daniel Martin, s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată în vederea anulării în parte a Deciziei nr. DA/18-49 din 28 iunie 2018, prin care Consiliul Concurenței a dispus, între altele, constatarea încălcării prevederilor art. 5 alin. (3) lit. d) din Legea concurenței nr. 183 din 11.07.2012 de către „Universal Instal” SRL, și aplicarea față de reclamant a unei amenzi în mărime de 516.352,24 lei, reprezentând 4% din cifra totală de afaceri realizată în anul 2017.

Judecând pricina în fond prima instanță, prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 16 august 2019, a admis cererea de chemare în judecată depusă de „Universal Instal” SRL prin intermediul avocatului Daniel Martin către Consiliul Concurenței al Republicii Moldova privind anularea, în parte, a deciziei nr. DA-2/18-9 din 28.06.2018 și s-a anulat în parte Decizia Consiliul Concurenței nr. DA-2/18-9 din 28.06.2018 și anume pct. 2, 8 și 10, ce se referă la reclamantul „Universal Instal” SRL.

Nefiind de acord cu soluția dată, la 13 septembrie 2019 Consiliul Concurenței a contestat cu apel hotărîrea primei instanțe, solicitînd admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărîrii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărîri privind respingerea acțiunii.

Completul de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău consideră că hotărîrea primei instanțe este întemeiată și legală.

În corespundere cu prevederile art.221 alin.(2) din Codul administrativ, pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Prevederile art.220 alin.(1) al aceluiași act normativ, explică că, obținerea probelor în procedura contenciosului administrativ are loc conform art. 87–93.

Din art.93 din Codul administrativ, care stabilește sarcina probațiunii, se reține că, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sînt admisibile doar în baza prevederilor legale.

În cadrul examinării cauzei, din analiza materialelor pricinii s-a stabilit cu certitudine de către instanța de fond că, la data de ***** a avut loc licitația publică nr. ***** privind achiziționarea lucrărilor de construcție a stației de epurare din s. Drăgușenii Noi inițiată de Primăria satului Drăgușenii Noi, raionul Hâncești, la care au participat următoarele întreprinderi „Barzine-Cons”SRL, „Regal-Rent”SRL și „Universal Instal” SRL, iar, conform dării de seamă a autorității contractante, Primăria satului Drăgușenii Noi, raionul Hâncești din 23 decembrie 2016, a fost desemnată câștigătoare oferta întreprinderii „Barzine-Cons” SRL.

La data de 25.01.2018, Consiliul Concurenței a emis Dispoziția de inițiere a investigației sub nr.***** Cu privire la semnele încălcării prevederilor art. 5 din Legea concurenței nr. 183 din 11.07.2012 de către întreprinderile participante în cadrul a 3 licitații publice:

- nr.613/16 din 29.11.2016 privind achiziționarea lucrărilor de construcție a sistemului de canalizare și a stației de epurare din s. Zăicana, r-nul Criuleni,
- **nr.***** din ***** privind achiziționarea lucrărilor de construcție a stației de epurare din s. Drăgușenii Noi, r-nul Hâncești,**
- nr.***** din ***** privind achiziționarea lucrărilor de construcție a stației de epurare din s. Tântăreni, r-nul Anenii Noi (f.d.57, vol.I).

„Universal Instal” SRL a participat doar la una din licitațiile enumerate mai sus, și anume la licitația nr. ***** din ***** organizată în com. Drăgușenii Noi, r. Hâncești.

Pe parcursul efectuării investigației, Consiliul Concurenței a întocmit un raport de investigație pe marginea cazului inițiat prin Dispoziția Plenului Consiliului Concurenței nr.2 din 25.01.2018, prin care s-a concluzionat inclusiv, că sunt întrunite semne de participare cu oferte truate de către întreprinderile ”Barzine-cons” SRL, ”Regal-Rent” SRL și ”Universal Instal” SRL în cadrul procedurii de achiziții publice nr.***** din ***** (f.d.59-74, vol.I). Respectivul Raport a fost transmis la 06.04.2018 „Universal Instal” SRL pentru observații. Iar, în termenul stabilit la art.59 al.3,5 a Legii Concurenței nr.183 din 11.07.2012, la 22.05.2018 „Universal Instal” SRL a prezentat observațiile sale la Raportul de investigație,

exprimându-și dezacordul său față de constatările conținute în Raport și cu privire la lipsa de temeinicie a presupusei încălcări (f.d.75-79, vol.I).

Plenul Consiliului Concurenței la 28.06.2018, examinând raportul de investigație pe marginea cazului inițiat prin Dispoziția nr.2 din 25.01.2018, materialele acumulate în cadrul investigației și observațiile părților în cauză a emis Decizia nr.DA-2/18-49 din 28.06.2018 prin care a decis la pct.2 constatarea încălcării prevederilor art.5 alin.3 lit.d) din Legea concurenței nr.183 din 11.07.2012 de către "Barzine-cons" SRL, "Regal-Rent" SRL și "Universal Instal" SRL prin participarea cu oferte truate în cadrul licitației publice nr.***** din *****, și prin pct.8 a aplicat pentru încălcarea constatată o amendă "Universal Instal" SRL în mărime de 516 352,24 lei, reprezentând 4% din cifra totală de afaceri realizată în anul 2017 (f.d.44-53, vol.I).

La data de 09.07.2018 „Universal Instal” SRL a recepționat Decizia contestată și a considerat că aceasta este ilegală în fond, fiind emisă contrar prevederilor legii, și anume contrar art. 52 din Legea concurenței, art. 32 din Regulamentul privind evaluarea acordurilor orizontale anticoncurențiale, și a actelor normative în vigoare care reglementează modul de formare a prețurilor pentru lucrările de construcții finanțate din bugetul public, depunând la 08.08.2018 cerere de chemare în judecată privind anularea Deciziei în partea ce-l vizează.

La acest capitol, Completul judiciar conchide că, instanța de fond a stabilit și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii.

În virtutea prevederilor Legii contenciosului administrativ nr.793-XIV din 10.02.2000 Colegiul reține:

Articolul 1. Scopul contenciosului administrativ

(1) Contenciosul administrativ ca instituție juridică are drept scop contracararea abuzurilor și exceselor de putere ale autorităților publice, apărarea drepturilor persoanei în spiritul legii, ordonarea activității autorităților publice, asigurarea ordinii de drept.

(2) Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Articolul 3. Obiectul acțiunii în contenciosul administrativ

(1) Obiect al acțiunii în contenciosul administrativ îl constituie actele administrative, cu caracter normativ și individual, prin care este vătămat un drept recunoscut de lege al unei persoane, inclusiv al unui terț, emise de:

a) autoritățile publice și autoritățile asimilate acestora în sensul prezentei legi;

b) subdiviziunile autorităților publice;

c) funcționarii din structurile specificate la lit. a) și b).

(2) Obiect al acțiunii în contenciosul administrativ poate fi și nesoluționarea în termenul legal a unei cereri referitoare la un drept recunoscut de lege.

Articolul 16. Depunerea cererii de chemare în instanța de contencios administrativ

(1) Persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ și nu este mulțumită de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut de lege, este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă pentru anularea, în tot sau în parte, a actului respectiv și repararea pagubei cauzate.

Din analiza normelor de drept sus-indicate, Completul judiciar atestă că „Universal Instal” SRL este subiect de sesizare a instanței de contencios administrativ, pretențiile formulate constituie obiect de examinare în contencios administrativ, iar actele administrative contestate prin prisma art.4 al Legii contenciosului administrativ, nu sînt exceptate de la controlul judiciar al legalității.

De asemenea potrivit art. 26 al Legii precitate, actul administrativ poate fi anulat, în tot sau în parte, în cazul în care: este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii; este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței; este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite. Instanța de contencios administrativ nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității actului administrativ și a operațiunilor administrative care au stat la baza emiterii acestuia.

Potrivit prevederilor art. 39 lit. e) din Legea nr. 183 din 11 iulie 2012 concurenței, Consiliul Concurenței are următoarele atribuții principale: investighează practicile anticoncurențiale, concurența neloială și alte încălcări ale legislației din domeniul concurenței, ajutorului de stat și publicității, în limitele competenței sale;

În conformitate cu art.39 lit. f) din Legea concurenței, Consiliul Concurenței constată încălcări ale legislației din domeniul concurenței, ajutorului de stat și publicității, impune măsuri interimare în vederea încetării încălcărilor denunțate, impune măsuri corective și aplică sancțiuni pentru comiterea încălcărilor, în limitele competenței sale.

În conformitate cu art.41 alin.(1) lit. f) din Legea concurenței, Plenul Consiliului Concurenței dispune inițierea investigațiilor ce țin de competența Consiliului Concurenței.

Iar, potrivit art.41 alin.(1), lit. h) din aceeași lege, Plenul Consiliului Concurenței ia decizii de constatare a încălcării legii, de impunere a măsurilor corective, de aplicare a sancțiunilor, de aplicare a politicii de clemență și alte decizii prevăzute de prezenta lege, în limitele competenței sale, în urma investigațiilor efectuate.

Potrivit art. 49 alin. (5) din Legea concurenței, Consiliul Concurenței poate începe examinarea din oficiu, în baza materialelor de care dispune referitoare la presupusa încălcare a legislației.

Conform art. 58 alin. (4) din Legea concurenței, Plenul Consiliului Concurenței își bazează deciziile doar pe constatările din raportul de investigație asupra cărora părțile în cauză și-au putut prezenta observațiile.

Conform prevederilor art. 59 alin. (1-2) din Legea concurenței, raportul de investigație va conține obiectul investigației, faptele constatate, probele, concluziile și propunerile raportorului în urma finalizării investigației. După întocmirea raportului de investigație, o copie a versiunii neconfidențiale a raportului de investigație va fi transmisă, pentru informare, părților în cauză: autorului plângerii și întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi care au făcut obiectul investigației. Conform alin. (3) din același articol, în termen de 30 de zile lucrătoare de la data primirii raportului de investigație, părțile au dreptul să prezinte observații asupra acestuia.

Concomitent instanța de apel reține drept relevante la soluționarea cauzei următoarele: prin Dispoziția Plenului Consiliului Concurenței nr.02 din 25.01.2018, s-a inițiat investigația referitoare la semnele încălcării prevederilor art.5 din Legea Concurenței de către întreprinderile participante în cadrul licitației publice nr.613/16 din 29.11.2016 privind achiziționarea lucrărilor de construcție a sistemului de canalizare și a stației de epurare din Zăicana, r-ul Criuleni, licitația publică nr.***** din ***** privind achiziționarea lucrărilor de construcție a stației de epurare din s. Drăgușenii Noi, r-ul Hâncești, licitația publică nr.***** din ***** privind achiziționarea lucrărilor de construcție a stației de epurare din s. Țânțăreni, r-nul Anenii Noi.

„Universal Instal” SRL a participat în cadrul procedurii de achiziție publice doar la licitația publică nr.***** din *****.

Conform scrisorii de însoțire nr. DA-06/333-815 din 06.04.2018, Consiliul Concurenței a remis „Universal Instal SRL raportul de investigație aferent cazului inițiat prin Dispoziția de inițiere nr.2 din 25.01.2018. Asupra raportului de investigații, conform scrisorii cu nr. de intrare 2049 din 23.05.2018, „Universal Instal,, SRL a formulat observații, prin care a solicitat luarea în considerație a argumentelor aduse în vederea formării unei opinii reale asupra comportamentului acestuia privind participarea sa la licitație și întru demonstrarea netemeinicii constatrilor din raport, aprecierea acestuia drept un act care nu conține dovada existenței încălcării din art.5 alin.(3) lit. d) din Legea concurenței din lipsa elementelor de probă suficiente pentru a demonstra încălcarea și reținerea faptului că „Universal Instal,,SRL nu și-a realizat dreptul la apărare din cauza lipsei calculului individualizat a amenzii. Iar, la data de 22.06.2018, cu nr. de intrare 22/06-1 „Universal Instal,, SRL a înaintat completări la observații pe marginea

Raportului de investigații aferent cazului inițiat prin Dispoziția de inițiere nr.2 emise de Plenul Consiliului Concurenței la 25.01.2018 în urmă audierilor din 19.06.2018.

La data de 28.06.2018, Plenul Consiliului Concurenței a emis Decizia nr.DA-2/18-49, prin care, în privința „Universal Instal,, SRL, a constatat încălcarea prevederilor art.5 alin.(3) lit. d) din Legea concurenței, prin participarea cu oferte truate în cadrul licitației publice nr.***** din *****, aplicând în acest sens o amendă ultimei, în mărime de 516 352 lei 24 bani, reprezentând 4% din cifra totală de afaceri realizată în a.2017.

Concomitent instanța de apel reține drept relevante la soluționarea cauzei și următoarele norme de drept.

Potrivit art. 4 din Legea concurenței nr. 183 din 11.07.2017, acordul reprezintă orice formă (verbală sau scrisă) de manifestare a voinței comune cu privire la comportamentul pe piață, exprimată de două sau mai multe întreprinderi independente. Iar acordul orizontal reprezintă orice acord sau practică concertată ce se realizează între două sau mai multe întreprinderi care funcționează pe piață la același (aceleași) nivel (niveluri). Se înțelege rivalitatea economică, existentă sau potențială, între două sau mai multe întreprinderi independente pe o piață relevantă, când acțiunile lor limitează efectiv posibilitățile fiecăreia dintre ele de a influența unilateral condițiile generale de circulație a produselor de pe piața respectivă, stimulează progresul tehnico-științific și creșterea bunăstării consumatorilor.

Totodată, conform reglementărilor din alin.(3) al aceluiași articol, acordurile anticoncurențiale sânt, în special, cele îndreptate spre: d) participarea cu oferte truate la licitații sau la orice alte forme de concurs de oferte.

Conform art. 4 din Legea concurenței, restrângere semnificativă a concurenței - impact negativ asupra a cel puțin unuia din parametrii concurenței pe piață, cum ar fi: prețul, producția, calitatea produsului, varietatea produsului sau inovarea.

Potrivit art. 5 alin. (1) din Legea concurenței, sunt interzise, fără a fi necesară o decizie prealabilă în acest sens, orice acorduri între întreprinderi sau asociații de întreprinderi, orice decizii ale asociațiilor de întreprinderi și orice practici concertate (denumite în continuare acorduri) care au ca obiect sau efect împiedicarea, restrângerea sau denaturarea concurenței pe piața Republicii Moldova sau pe o parte a acesteia.

Potrivit art. 5 alin. (3) lit.d) din legea precitată, acordurile anticoncurențiale sânt, în special, cele îndreptate spre: d) participarea cu oferte truate la licitații sau la orice alte forme de concurs de oferte.

Conform art. 7 alin. (1) lit. d) din Legea concurenței, constituie un cartel dur acordul anticoncurențial orizontal, cu excepția acordului de importanță minoră, care, în mod direct sau indirect, izolat sau în combinație cu alți factori aflați sub

controlul părților, are ca obiect participarea cu oferte trucate la licitații sau la alte forme de concurs de oferte.

Art. 7 alin. (2) din Legea concurenței nr. 183 din 11.07.2012 prevede că, prin natura cartelurilor dure, ca fiind cele mai grave acorduri anticoncurențiale, se prezumă că acestea, prin obiectul lor, au capacitatea de a împiedica, restrânge sau denatura concurența.

În conformitate cu pct.7 din Regulamentul privind evaluarea acordurilor orizontale anticoncurențiale, aprobată prin Hotărârea Plenului Consiliului concurenței nr.14 din 30.8.2013, Consiliul Concurenței trebuie să dovedească că acordul orizontal întrunește condițiile regulii de interzicere din art.5 din Lege.

Astfel că, acordurile orizontale se vor evalua în două etape: 1) la prima etapă se determină faptul dacă un acord orizontal între întreprinderi are un obiect anticoncurențial, în special dacă acordul în cauză constituie sau nu constituie un cartel dur, sau dacă acordul orizontal respectiv are efecte restrictive reale sau potențiale asupra concurenței; 2) la etapa a doua, în cazul în care s-a dovedit, că acordul orizontal restrânge concurența în sensul art.5 alin.(1) al Legii și, în același rând, nu este un cartel dur, se stabilesc avantajele aduse de acest acord concurenței și se evaluează dacă acestea compensează efectele restrictive asupra concurenței. În cazul în care avantajele aduse de acord concurenței, compensează efectele restrictive ale acestuia asupra concurenței, respectivul acord poate fi exceptat de la interdicția stabilită la art.5 alin.(1) al Legii conform art.6 al Legii.

Subsecvent, prevederilor pct.13 din Regulament, stabilesc că fixarea coordonată a prețului de către concurenți este, în special o înțelegere asupra: 1) prețurilor de vânzare; 2) formulei comune de calculare a prețului; 3) prețurilor de vânzare minime, inclusiv în cazul când întreprinderile au posibilitatea să taxeze clienții deasupra nivelului minim la care s-au înțeles; 4) interzicerii rabaturilor; 5) convenirii asupra rabaturilor maxime.

Conform pct. 17-20 din Regulament, acordurile orizontale pot restrânge concurența, în special, prin: limitarea posibilității părților de a concura una cu cealaltă sau cu terți în calitate de întreprinderi independente sau cu părți la alte acorduri; solicitarea părților să pună la dispoziție active astfel încât capacitatea lor de a lua decizii în mod independent să fie diminuată considerabil; afectarea intereselor financiare ale părților; divulgarea de informații strategice, atingerea unui grad semnificativ de suportare în comun a costurilor.

În cazul în care un acord orizontal nu restricționează concurența prin obiect Consiliul Concurenței va examina dacă acesta are efecte restrictive actuale sau potențiale asupra concurenței. Analiza se va face din punct de vedere al contextului juridic și economic în care ar avea loc concurența în absența acordului. Efectele restrictive se atestă dacă este identificat impactul negativ al acordului asupra cel puțin unuia din parametrii concurenței pe piața, cum ar fi prețul, producția,

calitatea produsului, varietatea produselor sau inovarea. La evaluarea efectelor restrictive ale acordului se ia în considerație natura și conținutul acordului, puterea de piață a părților la acord și alte caracteristici ale pieței. Natura și conținutul acordului se referă la obiectivele și domeniile cooperării, relațiile de concurență dintre părți și măsura în care acestea își unesc activitățile.

I Ceea ce ține de argumentul apelantului referitor de existența probelor la dosar care dovedesc existența acordului anticoncurențial.

Analizând faptele constatate mai sus prin prisma cadrului legal expus, Completul judiciar conchide că, este neîntemeiat argumentul apelantului referitor la faptul existenței probelor la dosar care ar dovedi existența acordului anticoncurențial, adică a comunicării între întreprinderile „Barzine-Cons” SRL și „Universal Instal” SRL înainte de licitația publică discutată în prezentul dosar, or în primul rând probele la care face trimitere apelantul - scrisorile din cutia poștală electronică a întreprinderii „Barzine-Cons., SRL, anexate la materialele cauzei (Vol.1, f.d.204-205), au fost prezentate la dosar doar la etapa depunerii referinței de către apelant și nu au fost reflectate în Raportul de investigație și nici în decizia contestată. Și în al doilea rând, nu există și alte probe în sensul că e-mailurile au fost primite efectiv și avute în vedere de către reclamanta SRL „Universal Instal”.

De asemenea, nu este relevant argumentul apelantului precum că aceste înscrisuri ar servi ca probă că pe parcursul derulării procedurii de achiziție publică, oferta a fost modificată semnificativ în așa fel încât să conducă la concluzia că a intervenit o înțelegere anticoncurențială precum și la existența comună a voinței de a încheia un acord în acest sens.

II Ceea ce ține de alt argument al apelantului – coincidențele de prețuri oferite și incluse în caietul de sarcini la cele 98,80% din totalul de poziții.

Potrivit Ordinului nr.34 al Ministerului Dezvoltării Regionale și Construcțiilor al Republicii Moldova cu privire la aprobarea documentului normativ NCM L.01.01-2012 reguli de determinare a valorii obiectivelor de construcții, la determinarea prețurilor de deviz, se va ține cont de valoarea 1 h-om, care se determină în conformitate cu prevederile din art.4.3.2.4 a) al documentului normativ CP L.01.02-2012.

Conform documentului menționat valoarea 1 h-om se determină reieșind din salariul mediu lunar al unui muncitor constructor în întreprinderea de antrepriză sau salariul inclus în prețul contractual pentru construirea obiectului dat, în corespundere cu pct. 20 b) din S.N.C. 11 „Contractele de construcții”. Determinarea salariului mediu lunar al muncitorilor se execută diferențiat pe profesii și categorii în conformitate cu normele în vigoare.

La elaborarea documentației de proiect și deviz și de licitație la comanda investitorului în devizele investitorului cheltuielile pentru salarizare se determină reieșind din salariul mediu lunar în ramura construcțiilor, care este fixat trimestrial

de către Biroul Național de Statistică. Datele privind salariul mediu lunar în ramura construcțiilor în formă de indice a salariului mediu orar al unui muncitor-constructor se comunică periodic prin scrisorile informative de ONC cu publicarea în „Monitorul Oficial”.

În privința cheltuielilor de regie, potrivit art.7.1 din Ordinul nr.34 al Ministerului Dezvoltării Regionale și Construcțiilor al Republicii Moldova cu privire la aprobarea documentului normativ NCM L.01.01-2012 reguli de determinare a valorii obiectivelor de construcții, cheltuielile de regie sânt o parte componentă a prețului de cost a lucrărilor de antrepriză și reprezintă totalitatea consumurilor ce țin de crearea condițiilor pentru execuția construcțiilor, organizarea, administrarea și deservirea acestora. Structura capitolelor și modul de aplicare a normelor de cheltuieli de regie în construcții se stabilesc de către ONC în conformitate cu S.N.C. 11 “Contractele de construcții”, S.N.C. 16 „Contabilitatea activelor materiale pe termen lung”. Iar, potrivit pct.7.9 din același ordin, în devizele investitorului normativul de cheltuieli de regie se stabilește după mărimea lui medie în ramura construcțiilor. Datele privind cota medie ramurală de cheltuieli de regie sânt difuzate periodic de către ONC prin scrisoare instructiv-normativă publicată în „Monitorul Oficial”.

Referitor, pct.8.1 din NCM L.01.01-2012, beneficiul de deviz reprezintă suma mijloacelor necesare pentru acoperirea unor cheltuieli generale ale întreprinderii de antrepriză, care nu sunt incluse în prețul de cost al lucrărilor, și constituie partea normată (garantată) a valorii producției de construcții. Iar, potrivit pct.8.5, la determinarea valorii de deviz a producției de construcții (la întocmirea devizelor de investitor) valoarea beneficiului de deviz se determină în baza cotei medii pe ramură. Datele privind cota medie ramurală de beneficiu de deviz sânt difuzate periodic de către ONC prin scrisoare instructiv-normativă publicată în „Monitorul Oficial”.

Totodată, potrivit Informației Ministerului Regionale și Construcțiilor cu privire la determinarea valorii obiectelor de construcții, începând cu data de 01 mai 2016 nr.05-1149 din 13.05.2016, în vigoare din 20.05.2016, la întocmirea de către investitori sau de organizațiile de proiectare a valorii estimative de deviz a obiectivelor de construcții se va utiliza informația indicată obținută în baza calculelor și monitoring-ului efectuat de către Ministerul Dezvoltării Regionale și Construcțiilor. La întocmirea de către antreprenori a valorii contractuale și devizelor-oferte ale obiectivelor de construcții se va respecta metodologia în vigoare, prin includerea în calcule a salariului muncitorilor-constructori, cheltuielilor de regie, cheltuielilor pentru transportarea materialelor, beneficiului de deviz, în concordanță cu prevederile actelor legislative și documentelor normative din domeniu.

Astfel, din cele constatate, avînd în vedere cadrul legal expus, Colegiul civil conchide că este neîntemeiat argumentul apelantului precum că legislația în vigoare ar impune pentru determinarea valorii obiectivelor de construcții la toate fazele de elaborare a studiului de fezabilitate și a documentației de proiect și deviz anumite reguli care sunt aplicate tuturor întreprinderilor or, prin Decizia contestată, Consiliul Concurenței a decis încălcarea prevederilor art.5 alin.(3) lit. d) din Legea concurenței de către „Universal Instal,, SRL la participarea cu oferte trucate în cadrul licitației publice nr.***** din *****. Iar, participarea cu oferte trucate s-a manifestat prin faptul că întreprinderile „Barzine-Cons” SRL, „Regal-Rent,, SRL și „Universal Instal,, SRL au oferat prețuri identice pentru 495 poziții din 501 poziții în total constituind 98,80 % din totalul pozițiilor incluse conform caietului de sarcini.

Astfel, Consiliul Concurenței a constatat prin Decizia sa din 28.06.2018 că întreprinderile „Barzine-Cons,, SRL, „Regal-Rent,,SRL și „Universal Instal,, SRL au oferat poziții în cadrul ofertelor de participare care includeau prețuri identice pentru rubricile manoperă, materiale și utilaje la devizele locale de cheltuieli.

Completul judiciar reține la acest capitol că, cadrul normativ precitat stabilește anumite puncte de reper, precum și anumite limite, restricții care sunt publicate în Monitorul Oficial, la care au acces întreprinderile care intenționează să participe cu oferte și o eventuală coincidență de preț nu este exclusă. Mai mult ca atât, în virtutea reglementărilor naționale privind formarea prețurilor pentru lucrările de construcție finanțate din bugetul public în Republica Moldova, întreprinderile care execută asemenea lucrări au o libertate limitată de a concura la preț, iar în devizele locale pot exista poziții cu costuri similare or, coincidența de preț nu reprezintă în sine dovada suficientă a existenței unui acord anticoncurențial și respectiv acesta nu servește ca temei de sancționare a intimatului.

Mai mult ca atât nu poate fi admis nici argumentul apelantului precum că în programul de devize WinCMeta2000 datele se introduc manual or, la elaborarea devizelor locale profesioniștii din domeniu folosesc respectivul program, iar datele introduse în acesta pentru a calcula și elabora devizele se bazează pe prețurile recomandate la care au acces toți profesioniștii și dacă în respectivul program ofertanții introduc aceleași prețuri recomandate la care aceștia au acces atunci pot fi depistate coincidențe.

III Ceea ce ține de alt argument al apelantului, referitor la individualizarea aplicării pedepsei maxime pentru încălcarea constatată.

Conform art. 67 din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, (1) individualizarea amenzilor prevăzute de prezenta lege se efectuează ținând seama de gravitatea și durata faptei. (2) Stabilirea cuantumului amenzii se face prin determinarea nivelului de bază al acesteia, care se va majora în cazul existenței circumstanțelor agravante și se va reduce în cazul existenței circumstanțelor

atenuante. (3) Pentru determinarea nivelului de bază al amenzii, ca bază de calcul se ia cifra totală de afaceri realizată de întreprindere în anul anterior sancționării.

Potrivit art.71 din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, Plenul Consiliului Concurenței are dreptul să aplice, prin decizie, întreprinderilor amenzi în cazul în care, în mod intenționat sau din neglijență, aceste întreprinderi:

- a) încalcă prevederile art. 5 și 11;
- b) contravin unei prescripții care dispune măsuri interimare în temeiul art. 41 alin. (3);
- c) nu respectă un angajament care devine obligatoriu printr-o decizie în temeiul art. 41 alin. (4);
- d) nu notifică o concentrare economică, definită la art. 22 alin. (1), înainte de punerea în aplicare a acesteia, cu excepția cazurilor în care sînt autorizate în mod expres în acest sens în conformitate cu art. 20 alin. (5) sau printr-o decizie adoptată în temeiul art. 20 alin. (6);
- e) realizează o operațiune de concentrare economică cu încălcarea prevederilor art. 20 alin. (5);
- f) pun în practică o operațiune de concentrare economică declarată incompatibilă cu mediul concurențial printr-o decizie a Consiliului Concurenței, potrivit prevederilor art. 25 alin. (2) lit. a).

Conform articolului 72 alin. (1), (2) și (3) lit. c) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, nivelul de bază al amenzii pentru încălcarea normelor materiale ale legislației concurențiale se determină în funcție de gravitatea și durata faptei. Nivelul de bază se obține prin înmulțirea procentului determinat în funcție de gradul de gravitate cu factorul aferent duratei încălcării.

La evaluarea gravității încălcării normelor materiale ale legislației concurențiale se iau în considerare, în special, natura faptei săvârșite, ponderea în cifra totală de afaceri a vânzărilor de produse realizate de întreprindere pe piața geografică relevantă de pe teritoriul Republicii Moldova care au legătură directă sau indirectă cu încălcarea (atunci cînd este posibilă o astfel de estimare), cotele de piață cumulate ale tuturor întreprinderilor participante, impactul încălcării pe piață (atunci cînd acesta poate fi măsurat), probabilitatea ca o operațiune de concentrare economică să fi fost interzisă dacă ar fi fost notificată.

Nivelul de bază al amenzii calculat pentru gravitatea faptei constituie de la 2% pînă la 4% din cifra totală de afaceri, în sensul art. 67, pentru faptele de gravitate mare: acordurile orizontale de tipul cartelurilor dure; încălcările prevăzute la art. 71 lit. d), e) și f) referitoare la operațiuni de concentrare economică în privința cărora Consiliul Concurenței, în urma desfășurării unei investigații, poate adopta o decizie prin care va declara operațiunea de concentrare economică incompatibilă cu mediul concurențial, încălcările prevăzute la art. 11 care au avut consecințe deosebit de grave pentru piață,

producând efecte pe zone întinse ale acesteia.

Articolul 73 alin. (1)-(6) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012 stipulează că, nivelul de bază al amenzii pentru încălcarea normelor materiale ale legislației concurențiale poate fi majorat sau redus cu un procent cuprins între 5% și 10% din cuantumul nivelului de bază stabilit în conformitate cu art. 72 pentru fiecare circumstanță agravantă ori atenuantă constatată, în cazul circumstanțelor agravante menționate la alin. (2) lit. a) din prezentul articol, nivelul de bază va fi majorat cu un procent cuprins între 10% și 25% pentru fiecare astfel de încălcare constatată de Consiliul Concurenței.

(2) Circumstanțe agravante care determină majorarea nivelului de bază pot fi:

a) continuarea sau repetarea de către o întreprindere a unei încălcări identice sau similare după ce Plenul Consiliului Concurenței a constatat că această întreprindere a încălcat dispozițiile art. 5 sau 11;

b) continuarea deliberată a încălcării în cursul desfășurării investigației în cazurile referitoare la cartelurile dure;

c) refuzul de a coopera cu Consiliul Concurenței sau obstrucționarea acestuia în desfășurarea investigațiilor;

d) rolul de conducător sau de instigator la încălcare. Se iau în considerare măsurile întreprinse pentru a constrânge alte întreprinderi să participe la încălcare și/sau măsurile de retorsiune întreprinse împotriva altor întreprinderi cu scopul de a impune comiterea încălcării;

e) natura instituționalizată a cartelului dur.

(3) Circumstanțe atenuante care determină reducerea nivelului de bază pot fi:

a) furnizarea de către întreprindere a dovezilor de încetare a comiterii încălcării de la primele intervenții ale Consiliului Concurenței. Circumstanța atenuantă în cauză nu se aplică acordurilor sau practicilor de natură secretă (în special cartelurilor dure);

b) furnizarea de către întreprindere a dovezilor că participarea sa la încălcarea săvârșită este extrem de redusă și că, în cursul perioadei în care a fost parte la încălcare, în mod efectiv, a evitat punerea în aplicare a acesteia, adoptând un comportament concurențial corect pe piață;

c) colaborarea efectivă a întreprinderii cu Consiliul Concurenței în afara domeniului de aplicare a politicii de clemență și dincolo de obligația sa legală de a coopera;

d) autorizarea sau încurajarea comportamentului anticoncurențial al întreprinderii de autorități publice ori de legislația existentă;

e) dovada făcută de întreprindere privind faptul că încălcarea a fost comisă din neglijență.

(4) Lista circumstanțelor atenuante menționate la alin. (3) nu este exhaustivă.

(5) Consiliul Concurenței va lua în considerare necesitatea de a majora amenda pentru a depăși câștigurile ilicite realizate ca urmare a încălcării săvârșite, atunci când este posibilă estimarea acestui cuantum, însă nu mai mult decât nivelul maxim stabilit la alin. (7).

(6) în cazul încălcărilor prevăzute la art. 71 alin. (1) lit. a), dacă, după primirea raportului de investigație și exercitarea dreptului de acces la dosar sau în cadrul audierilor, întreprinderea recunoaște în mod expres săvârșirea faptei anticoncurențiale, aceasta va fi reținută ca circumstanță atenuantă sub forma colaborării în cadrul procedurii de investigare a cazului și va determina diminuarea cuantumului amenzii cu un procent cuprins între 10% și 25% din nivelul de bază determinat potrivit prevederilor art. 72. La determinarea procentului cu care se va reduce nivelul de bază ca urmare a recunoașterii faptei, Consiliul Concurenței va avea în vedere, de la caz la caz, faptul că întreprinderea a recunoscut total sau parțial fapta constatată în raport. În caz de recunoaștere parțială, Consiliul Concurenței poate refuza acordarea reducerii, dacă recunoașterea este considerată insuficientă și nu denotă asumarea de către întreprindere a faptelor comise.

Conform articolului 78 din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, (1) deciziile prin care Plenul Consiliului Concurenței a aplicat o amendă sau o penalitate cu titlu cominatoriu pot fi contestate la judecătorie. (2) Instanțele menționate la alin. (1) pot reduce sau majora amenzile sau penalitățile cu titlu cominatoriu aplicate, iar în cazul în care constată că decizia privind constatarea încălcării și/sau aplicarea amenzii sau a penalității este neîntemeiată și/sau este adoptată cu încălcarea procedurii, acestea pot anula amenzile sau penalitățile cu titlu cominatoriu aplicate.

Astfel, ținând cont de cele constatate în ședința de judecată prin prisma cadrului legal expus, Completul judiciar reține la acest aspect că, „Universal Instal” SRL fost sancționată pentru conduita sa ca participant la licitație, cu oferte trucate, acțiuni ce au fost încadrate în dispoziția art. 5 alin. (1) și alin. (3) lit. d) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012 or, în sensul articolului 71 din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, aceste fapte constituie încălcări ale normelor materiale ale legislației concurențiale, fiindu-i aplicată sancțiunea maximă prevăzută la art. 72 alin. (3) lit. c) Legea concurenței, însă fără a fi argumentată de apelant aplicarea mărimii maxime de 4% a amenzii în condițiile în care legea prevede posibilitatea aplicării limitelor de la 2% la 4%.

De asemenea, apelantul nu a oferit o apreciere multiaspectuală chestiunilor relevante ale speței ce vizează individualizarea sancțiunii, or lipsesc indicarea cărorva circumstanțe agravante sau atenuante, sau altor elemente definitorii în acest sens.

Mai mult decât atât că, potrivit prevederilor art.58 al.1 din Legea concurenței, înainte de adoptarea deciziilor prevăzute la art.65 alin.(1), Consiliul

Concurenței, în cadrul procedurilor de investigație, garantează pe deplin drepturile la apărare ale părților în cauză prin acordarea dreptului de a-și exprima punctul de vedere cu privire la concluziile și propunerile din raportul de investigație, prin asigurarea accesului la dosar și dreptului la audieri.

Potrivit art.58 al.4 al aceluiași act normativ, Plenul Consiliului Concurenței își bazează deciziile doar pe constatările din raportul de investigație asupra cărora părțile în cauză și-au putut prezenta observațiile.

Astfel, la acest capitol se reține că, deși raportul de investigație a fost expediat în adresa pârâtului, ultimul și-a exprimat chiar observațiile asupra acestuia, dar raportul nu conține în sine o propunere de aplicare a sancțiunii nici minime și nici maximă și nici careva circumstanțe atenuante sau agravante și pe cale de consecință, instanța consideră că au fost încălcate la caz prevederile art.58 alin.(4) din Legea concurenței la luarea deciziei contestate, or Plenul Consiliului Concurenței își întemează deciziile doar pe constatările din raportul de investigație asupra cărora părțile în cauză și-au putut prezenta observațiile. Prin urmare, intimatul în cazul din speță a fost lipsit de posibilitatea de a prezenta observații referitoare la calculul amenzii aplicate, fapt care încalcă dreptul la apărare al acestuia or, subsecvent acesta a fost lipsit și de drepturile prevăzute de art. 92 din Legea concurenței, potrivit căruia, o întreprindere sau asociație de întreprinderi care dorește să beneficieze de reducerea cuantumului amenzii conform art. 89 alin. (2) trebuie să înainteze o cerere Consiliului Concurenței și să prezinte suficiente elemente probatorii ale presupusului acord, deoarece însăși încadrarea în categoria respectivă a faptei nu determină aplicarea plafonului maxim al sancțiunii, ci doar atunci când componența anticoncurențială este însoțită de alte semne relevante pentru individualizarea sancțiunii în sensul micșorării sau majorării cuantumului ei.

În acest context Completul judiciar conchide că, Consiliul Concurenței în calitate de autoritate publică și-a atribuit în acest sens, atribuții cu care nu a fost investită.

Potrivit art.16 alin.(1) și (2) din Legea contenciosului administrativ (în vigoare la data emiterii actului administrativ), persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, *printr-un act administrativ* este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă pentru anularea, în tot sau în parte a actului respectiv. La caz s-a constatat încălcarea drepturilor reclamantului intimat, contrar aserțiunilor apelantului, circumstanțe ce justifică soluția instanței de fond.

Totodată, conform prevederilor art.26 alin. (1) Legii contenciosului administrativ actul administrativ contestat poate fi anulat, în tot sau în parte, în cazul în care: a) este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii; b) este

ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței; c) este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite.

Conform art. 1 din Legea contenciosului administrativ nr.793-XIV din 10.02.2000 (în vigoare la data emiterii actului administrativ), Completul judiciar reține ca scopul contenciosului administrativ ca instituție juridică constă în contracararea abuzurilor și exceselor de putere ale autorităților publice, apărarea drepturilor persoanei în spiritul legii, ordonarea activității autorităților publice, asigurarea ordinii de drept.

La caz, Decizia Consiliului Concurenței nr. DA-2/18-9 din 28.06.2018 în partea contestată de societatea reclamantă/intimată este un act administrativ individual defavorabil ilegal în partea constatării și sancționării SRL „Universal Instal” pentru participarea cu oferte trucate în cadrul unei licitații publice, ilegalitatea acestui act administrativ în această privință se denotă prin necorespunderea acestuia legii materiale și emis cu încălcarea procedurii.

Potrivit Hotărârii Curții Constituționale nr.3 din 20.01.2015, §41 importanța principiului legalității presupune ca legea să fie respectată, această exigență există nu doar pentru indivizi, dar în egală măsură și pentru autoritățile publice și private, în măsura în care egalitatea vizează actele agenților publici, exigența este ca aceștia să acționeze în limitele atribuțiilor care le-au fost conferite de lege.

Completul judiciar reține că și potrivit art. 224 alin. (1) lit. a) Codul administrativ instanța de judecată în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prelabile, **dacă acestea sînt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale.**

În contextul celor supra elucidate, Completul judiciar reține că instanța de fond corect a aplicat normele de drept care se referă speței, a dat apreciere completă obiectivă și sub toate aspectele probelor, iar hotărîrea dată este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces.

Astfel încît, potrivit raționamentelor de fapt și de drept analizate mai sus și avînd în vedere faptul, că hotărîrea primei instanțe este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către apelant sînt neîntemeiate, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău ajunge la concluzia de a respinge apelul și de a menține hotărîrea primei instanțe.

În conformitate cu prevederile art.240 alin.(1) lit.a), art.245 alin.(1), 251 alin.(2) Cod administrativ, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

DECIDE :

Se respinge cererea de apel depusă de Consiliul Concurenței.

Se menține hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 16 august 2019.

Decizia este executorie din momentul emiterii, dar cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de 30 de zile de la notificare, prin intermediul Curții de Apel Chișinău.

Președintele completului,

Anatolie Minciuna

Judecătorii

Ecaterina Palanciuc

Veronica Negru